

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 4.

Sobota, 24 Grudnia (5 Stycznia.)

1866\7 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świątach uroczystych i Niedziach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkim co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

DZIENNIK WARSZAWSKI w roku przyszłym będzie wychodził według tegoż samego jak dotąd programu, w tymże formacie i po tejże samej cenie, a mianowicie:

W Warszawie, z roznośzeniem: rocznie rs. 8 kop. 60; — półrocznie rs. 4 kop. 30; — kwartalnie rs. 2 kop. 15; — miesięcznie kop. 72.

Na wszystkich stacjach pocztowych w Królestwie a w Cesarstwie w pocztamtach petersburskim i moskiewskim, oraz w urzędach pocztowych w Odessie, Wilnie i Grodnie z przesyłką: rocznie rs. 9 kop. 20; — półrocznie rs. 4 kop. 60; — kwartalnie rs. 2 kop. 30; — miesięcznie kop. 80.

Pragnący odbierać **DZIENNIK** pocztą w kopertach, dopłacają oprócz tego w królestwie: rocznie rs. 4, półrocznie rs. 2, kwartalnie rs. 1, zaś w cesarstwie: rocznie kop. 80, półrocznie kop. 40, kwartalnie kop. 20, miesięcznie kop. 7.

Prenumerata w Warszawie przyjmuje się w głównym kantorze Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich, przy ulicy Miodowej Nro 487, również jak i w innych upoważnionych do tego miejscach.

Pragnący prenumerować w cesarstwie, mogą nadsyłać pieniądze wprost do Dyrekcji.

Za granicą można prenumerować DZIENNIK WARSZAWSKI:

W Prusach — we wszystkich urzędach pocztowych po cenie 12 tal., 24 sgr. rocznie.

W państwach należących do związku pocztowego niemieckiego, — także we wszystkich urzędach pocztowych po cenie 15 tal. 11 sgr.

W Szwajcarii i Włoszech — za pośrednictwem pogranicznych urzędów pocztowych Prus lub związku pocztowego niemieckiego — z dopłatą do powyższych cen porta od granicy do miejsca przeznaczenia.

We Francji — za pośrednictwem p. Collin w Paryżu komisanta gazet, lub urzędów pocztowych pruskich w Kolonii i Saarbrücken.

Obok tego, można otrzymywać **DZIENNIK WARSZAWSKI** wprost z Warszawy pod opaską za opłatą: do Berlina, Poznania, Wiednia, Krakowa, Lwowa, Drezna, Monachjum po kop. 2 od pojedynczego numeru; do Paryża, Florencji, Neapolu po kop. 5; do Zurichu po kop. 6.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Inspektor szkół m. Warszawy. — Rząd gubernjalny warsz. — Rada zarz. tow. drogi żel. fabr.-łódzkiej. — Rozporządzenie ministra sprawiedliwości.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Wiadomości telegraficzne. — Czołpismo w królestwie. — Owca o spa. — Wypadek. — Austrja. Patent cesarski. — Niemcy. Ks. badeński. — Prusy. Nowy rok. — Toast królewski. — Szwajcarya. Jezuita. — Włochy. Wpływ klerikalny. — Korespondencje ze Lwowa i Paryża. — Narodowa istanow. walka w Galicji. — Prawidłowe obrachowanie wyrobu wódki (c. d.). — Rozmaitości. — Fejleton (Historja, jakich było wiele podczas powstania; dok.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

HISTORIA,

jakich było wiele podczas powstania.

(dokończenie. *)

— To mówiąc, dygnęła nisko i wyszła trzaskając drzwiami.

Jeszcze szumiało mi w uszach po rozmowie z furją galicyjską, gdy drzwi znowu otworzyły się, wszedł mężczyzna.

— Ha! myślę sobie, będą kulaki i guzy, trzymajmy się kąta.

Nieznamy poszedł ku mnie i niemieckim akcentem, wyrzekł:

— Jestem Dubski.

Gdyby nie serjo twarz tego pana, byłbym się roześmiał serdecznie, powstrzymując się jednak ukłoniłem się.

— Pan wiesz kto jestem?

— Pan Du..bski, rzekłem.

— Co? krzyknął wesała namarszczywszy czoło, jak pan wymawiasz?

Nic nie odrzekłem.

— Pan znasz mię, powtórzył.

*) Patrz Nr. 280, 282, 286, 1, 2 i 3.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 23 Grudnia (4 Stycznia).

Inspektor Szkół Miasta Warszawy, podaje do wiadomości pp. Kupców oraz Rodziców i Opiekunów praktykantów kupieckich, iż zapis uczniów do tutejszej Szkoły Niedzielnio-Handlowej na drugie półrocze roku szkolnego 1866/7 odbywać się będzie w dniu 8 (20) Stycznia 1867, od godziny 8 do 12 przed południem w gmachu Gimnazjum II.

Rząd Gubernjalny Warszawski. — Konsensu na emfiteutyczne posiadanie placów w mieście Warszawie po duchowieństwie zakonnem i świeckiem w zawiadywaniu Skarbu zajętych, obejmowały tak powierzchnię jako i szczegółowe wymiary tychże placów, w miarach rozma-

tych, jakkolwiek dawniej w użyciu będących, obecnie jednak nie mających żadnego urzędowego znaczenia. Celem przeto wprowadzenia nieodzownej pod tym względem jednostajności, Rząd Gubernjalny oznajmia niniejszem, że każdy ogłaszający się bądź o wydanie nowego, bądź o odnowienie pozyskanego konsensu, obowiązany jest złożyć obok innych dowodów, szczegółowy plan sytuacyjny posiadanego placu, przez jednego z wykwalifikowanych jeometrów sporządzony, a przez inżyniera miasta Warszawy poświadczony. Podziałka, szczegółowe wymiary i obliczenie powierzchni placu sporządzone być winny w miarach rosyjskich, dla porównania zaś z wymiarami w poprzednich konsensach zamieszczonemi, dodaną ma być podziałka na łokcie polskie ze wskazaniem w tychże, łokciach tak szczegółowych wymiarów jako i ogólnej powierzchni całego placu.

ku mówić umie, porozumiemy się. Skończyłem. Zechciej pan zostawić mnie w spokoju.

Dubski ukłoniwszy się wyszedł.

Wkrótce postanowienie moje było stanowcze wynieść się jak najprędzej z przekłętą miastą, pożegnać niegościnną ziemię na zawsze, na którą bodajem nigdy więcej nie wchodził.

Pieniądzy nie wiele miałem, zgromadziwszy więc co było, zamierzyłem sprzedać żytkom, tym prawdziwym opiekunom nędzarzy i wychodźców.

Ledwie stałem na ulicy, spotykam pannę Lucyne, obronić się było niepodobna, więc tedy jako cielę ofiarne, z pochyloną głową, dączę z nią ku znienawidzonemu hotelowi podolskiemu.

Przyszliśmy, przywitani przez siostrę ironicznym uśmiechem i dość pogardliwym schyleniem głowy.

— Chciałeś pan uciekać, rzekła rozbierając się z okrycia Lucyne.

Kiedym milczał, groźnie zawołała:

— No! cóż nie raczysz pan odpowiedzieć?

— Sądzę, że już dość najadłem się przyjemności lwowskich, czas wrócić do kraju.

— Doprawdy? któż temu winien jeżeli nie pan sam. Zapewne pisała Paulinka?

— Jaka Paulinka?

— Niby to nie wiesz; ta biedaczka, która ostat-

Rada Zarządzająca Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Lódzkiej podaje do wiadomości, że z powodu obniżenia się waluty zagranicznej, kupony od Akcji Towarzystwa, niezależnie od wypłaty brzęcząca monetą, weksłami oraz u domów handlowych wskazanych za granicą, wypłacane będą Biletami Bankowymi, nie po kursie stałym poprzednio ogłoszonym, lecz według codziennego kursu Giełdy Warszawskiej.

Rozporządzenie ministra sprawiedliwości cesarstwa. Na mocy art. 51, najwyżej zatwierdzonego w d. 19 października 1865 roku postanowienia względem wprowadzenia w wykonanie reform sądowych z dnia 20 listopada 1864 roku, minister sprawiedliwości upoważniony został do połączenia i znoszenia dotychczasowych sądów 1-ej i 2-ej instancji, z oddawaniem ich spraw, w razie potrzeby, innym sądom takiejże instancji. Na tej zasadzie i zę względu na małą ilość niezalatwionych spraw pozostałych w dwóch wydziałach izb sądowych stołecznych, minister sprawiedliwości uznał potrzebę przystąpić teraz do skoncentrowania w pierwszych wydziałach czynności pomienionych izb. A przeto, sporządzone na tych zasadach przepisy dla połączenia 1-ch i 2-ch wydziałów izb sądowych petersburskiej i moskiewskiej, minister sprawiedliwości przesłał rządzącemu senatowi do ogłoszenia ustanowionym porządkiem. (*Siew. Pocz.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 23 Grudnia (4 Stycznia).

Dzienniki dzisiejsze przynoszą nam treść telegraficzną mów noworocznych cesarza Napoleona i Wiktora Emanuela, które poniżej znajdują czytelnicy. Cesarz Napoleon, którego noworoczne mowy do ciała dyplomatycznego, niegdyś były oczekiwane z naprężoną niecierpliwością, ograniczył się na wynurzeniu życzeń i nadziei utrzymania pokoju. Ponieważ cesarz Napoleon w mowie tej zupełnie pominął zawikłania na Wschodzie, można z tego wnosić, iż mocarstwa porozumiały się co do pozostawienia samej Porcie załatwienia jej sporów z sąsiadami i własnymi poddanymi, ograniczając się na udzielaniu jej dobrych rad. Taką postawę mocarstw wróżył artykuł *Timesa*, powtórzony przez *Jour. de St. Pé. i Rus. Inv.* a dowodzący, że interwencja mocarstw w Turcji jest niepotrzebna, i że mocarstwom przestało już chodzić o utrzymanie jej całości. Co do dobrych rad, udzielonych Porcie przez Francję i Austrię, aby spełniła żądania Serbji i starała się zaspokoić swych słowiańskich poddanych, Perta, jak donoszą, udzieliła odpowiedź księciu serbskiemu, iż nie od niej wyłącznie zależy spełnienie jego żądań, ale także od mocarstw poręczających, obiecując przytem przedłożyć wymagania serbskie konferencji mocarstw. Nie wiadomo, czy serbowie zechcą czekać na dotrzymanie obietnic tureckich. Tymczasem w Albanji wszyscy słowianie tureccy stoją pod bronią i lada chwila kiem goni a panu jednak przysła pieniądze z Warszawy.

Zakończenie.

Przebrzmiał już głos powstańczych pieśni po lasach i miastach, ucichł brzęk kos i wystrzały ręcznej broni, gdzie niegdzie zaledwie błąkały się kupy zbrojne żyjące rabunkiem — dowódcy pobiegli ku Francji, Szwajcarii i Anglii, szukać szczęścia w dobrym ożenieniu lub zdobywać bohaterskie laury w dziewczęcych borach Ameryki, zaśona kryjąca blask polskiego narodu opadła — na miejscu tych wielkich czynów — cóż? Interes osobisty i zdrada, wielkie imiona, rozgłosni bohaterzy... Poliszynelle z papierowym laurem! — wszystko przeszło jak sen, nie zostawiwszy nawet wspomnienia. Krew lała się nie dla narodu, lecz dla faksji, spełniano ofiary — dla pojedynczych ambicji — co było najdzielniejszego, najbitniejszego, co tylko czuło silnie wszystko przeznaczone na ozdobę narodu w przyszłości, padło; — jądro narodu stracone — kraj w 100 letnią co najmniej zapadł apatię — na grobie męczeńskim. Szwajcarzy profani, zawiedli taniec bezecnym! Z owych przeszłych, wiekiem nie pożytych, posągów, zeszlismy na stopień znikczemniejsza. — Zwierzchnia warstwa narodu, ta dumna arystokracja, ci szkarłatni palatyni, wzięli za cel i podstawę życia, za akt wiary dwa wyrazy: *Saltavit et*

może wybuchnąć powstanie, jeżeli można wierzyć doniesieniom wiedeńskiego dziennika *Zukunft*.

Pochlebne słowa wyrzeczone przez cesarza Napoleona na noworocznym przyjęciu do arcybiskupa paryzkiego, tem więcej mają znaczenia, że m-gr. Darboy wcale niema ultramontańskich usposobień, i z tego powodu nienajlepiej widziany jest w Rzymie.

Układy prowadzone w Rzymie przez p. Tonello i podczas świąt nie doznały przerwy, a według *Opinione*, wkwestjach religijnych są na ukończeniu. W najtrudniejszej kwestji, zmniejszenia liczby biskupów we Włoszech, kurja rzymska zrobiła ustępstwa. Za to Watykan uporczywie odrzucał układy co do kwestji politycznych, które wszakże jedynie mogłyby dać rękojmię spokoju we Włoszech.

Odpowiedź Wiktora-Emanuela na noworoczne życzenia deputacji parlamentu, wynurza także nadzieję pomyślnej przyszłości, zalecając u miarkowanie i wykazując potrzebę armji.

W Prusach w dniu nowego roku, obchodzony był zarazem sześćdziesięcioletni jubileusz wojskowej służby króla pruskiego, o czem sprawozdanie znajdują czytelnicy poniżej.

Wiadomości z Grecji donoszą o ukonstytuowaniu się nowego gabinetu pod przewodnictwem p. Kumunduros, należącego do stronnictwa wielko-greckiego.

Stan rzeczy w Meksyku utrwała przekonanie, że cesarz Maksymiljan i bez pomocy francuzów, długo potrafi się utrzymać na tronie. W Meksyku odzywają się liczne głosy przeciwko mieszaniu się Stanów Zjednoczonych do wewnętrznych spraw tego państwa, a godnem jest uwagi, że pełnomocnicy Stanów Zjednoczonych pp. Sherman i Campbell, opuścili Meksyk i udali się do Nowego Orleanu oczekiwać na nowe instrukcje, z powodu, jak donoszą, że zastali w Meksyku mało sympatji dla Juareza. Stanowisko cesarza Maksymiljana polepsza się przez walki pomiędzy jego współzawodnikami, które coraz gwałtowniejszy przybierają charakter.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa i Paryża.

Wiadomości telegraficzne.

* *Paryż, 1 stycznia.* *Monitor* donosi: Według telegramu otrzymanego z Nowego Jorku, prezydent Johnson udzielił statkom francuzkim też same w obrębie Stanów Zjednoczonych prerogatywy, jakie służą statkom unji. Na zasadzie dekretu ogłoszonego w *Monitorze* 28-go zeszłego miesiąca, flaga amerykańska uwalnia się odtąd od wszelkich opłat za prawo żeglugi. (*Wolff's T. B.*)

* *Paryż, 1 stycznia.* *Monitor* wieczorny ogłasza następującą mowę, którą cesarz Napoleon miał przy

plauit. Inteligencja, to średnie a najszersze mrowisko, krzyczy pełną piersią: *panem et circenses* i podli się — historia tylko na całym zbutwiałym gmachu — kładzie Baltazarowe: „*Mane-Teket-Fare!!*”

Powstanie upadło, owa wielka wezbrana trzydziestokilkuletnim przyborem rzeka cofnęła się do swego łożyska, sący się cichym ponikiem, zostawiwszy po sobie piasku trochę i błoto!!

Taki był rezultat działań z r. 1863, Polska poczęła w lesie, by zginąć na ... gałęzi!

Stało się!

Po upadku ogólnym, los pojedynczych tułaczy zdecydowany został — wypędzeni z Austrii, poszli do Francji, do Włoch, Turcji, Anglii i Ameryki — przegnani za nieuszanowanie praw gościnności, lub zmuszeni nędzą — spłynęli do rezerwoaru szumowin i brudów wszelkiego gatunku — do pocziwej a nierozsądnej... Szwajcarii.

We Lwowie zapełniły się więzienia; usługność obywateli, z każdym dniem dostarczała świeżą listę kwalifikujących się do aresztowania. — Pan X. jako przewodnik obywateli lwowskich, słowa dotrzymał. W kilka tygodni po opowiedzianych wypadkach, znalazłem się ... w kozie — w kryminale!

Cześć wam obywatele — galicjanie; cześć wam... Lwowianki!

dzisiejszem przyjęciu ciała dyplomatycznego w Tullerjach: Początek nowego roku daje mi sposobność do wyrażenia moich życzeń za trwałością tronów i pomyślnością ludów. Spodziewam się, że wchodzimy w nowy okres pokoju i zgody, i że wystawa powszechna przyczyni się do uspokojenia namiętności i do zbliżenia wzajemnych interesów. Dziękuję ciału dyplomatycznemu za jego życzenia i proszę go ażeby był przy rządach tłumaczem moich uczuć przyjacielskich. — Na życzenia złożone przez arcybiskupa paryzkiego, cesarz odpowiedział: Jeżeli widzę na czele duchowieństwa paryzkiego praelata tak oddanego interesom religji i państwa, jeżeli widzę, jak popiera on wszędzie słowem i czynem wielkie zasady wiary, miłosierdzia i pojednania, wtedy mówię do siebie, że modły jego powinny być przez Niebo wysłuchane. Są one dla Francji dobrodziejstwem, dla mnie zaś nowym źródłem pociechy i nadziei. (*Tamże.*)

* *Florencja, 1 stycznia.* Król odpowiedział deputacji parlamentu, która składała mu w imieniu tego ostatniego życzenia noworoczne, mniej więcej w następujących wyrazach: Oby nowy rok przypomniał włochom, którzy są odtąd pewni niepodległości ojczyzny, o poprawieniu porządku wewnątrz i o pomnożeniu pomyślności powszechnej. W okresie pokoju, w który wchodzimy, nie przestaniemy poświęcać armji naszą troskliwość. Armja nie tylko niezbędną jest do pilnowania tej niepodległości, do osiągnięcia której tak wiele przyczyniła się; jest ona także niezawodną rękojmią bezpieczeństwa wewnętrznego, żywiołem dla zjednoczenia moralnego i dla tego wychowania obywatelskiego, które czyni ludy zręcznymi, silnymi i uzdolnionymi do uskuteczniania wielkich rzeczy. (*Tamże.*)

* *Ateny, 30 grudnia.* (Wiadomość urzędowa). Nowy gabinet został ukonstytuowany w następujący sposób: Kumunduros, prezes, oraz minister spraw wewnętrznych i tymczasowo sprawiedliwości; Botzaris, minister wojny; Trikupis, spraw zagranicznych; Kehaya, skarbu; Kristopulos, wyznań; Lombardo, marynarki. — Fregata rуска przywoziła tu 1,200 kobiet i dzieci kandydek. (*Tamże.*)

* *Londyn, 1 stycznia.* Z wykazu finansowego za rok ubiegły okazuje się, że dochody państwa przewyższyły blisko o 1 $\frac{3}{4}$ miliona fun. ster. obliczenie p. Gladstona. (*Tamże.*)

* *Berlin, 2 stycznia.* *Nordd. A. Z.* donosi: Projekt konstytucji związkowej obejmuje w sobie 13 rozdziałów, z 69-ma paragrafami. Za podstawę stosunku głosów do rady związkowej przyjęto podział głosów *in plenum* dawnego parlamentu niemieckiego. Utrzymanie żołnierza w wojsku związkowym wynosi w przecięciu 225 talarów. Wyłączenie urzędników od podatku, zaprojektowano dopiero dla przyszłego sejmu, a nie dla teraźniejszego parlamentu. (*Wolff's T. B.*)

* *Berlin, 2 stycznia.* *Prov. Corr.* pisze: Uroczyste ogłoszenie o objęciu w posiadanie księstw nadebawskich, oraz terytorjów darmsztadzckich i bawarskich, ma wkrótce nastąpić. (*Tamże.*)

* *Madryt, 2-go stycznia.* Marszałek Serrano został aresztowany. *Opinione* zapewnia, że więzień ten przewieziony został do Fernando Po. (*Wolff's T. B.*)

* *Paryż, 2-go stycznia.* *Monitor* zastanawiając się w buletynie nad wypadkami r. 1866, kończy następującymi słowy: Stosunki Francji z wszystkimi mocarstwami nie mogą być bardziej zadowolniającymi i więcej przyjacielskimi. Rok 1867 rozpoczyna się pod pomyślną wróżbą. Buletyn powiada, że dalsza ewakuacja Meksyku ukończoną będzie z początkiem marca, jakiegokolwiekby były decyzje cesarza Maksymiljana. (*Tamże.*)

* *Bukareszt, 2-go stycznia.* Senat doręczył swój adres, który podobnie jak adres izby deputowanych, wynurza nadzieje co do przyszłości kraju. Książę podziękował za przyrzeczoną pomoc przy odrodzeniu kraju i za naturalizację jego ojca. — Do Galaczu przybyły obstałowane przez księcia Kuze cztery kanonjerki. (*Tamże.*)

* *Ateny, 31-go grudnia.* Ministerstwo Bułgaris ustąpiło w skutek wyboru deputowanego z stronnictwa opozycyjnego, p. Crestenitis na prezesa izby. Nowozamianowany gabinet jest zwolennikiem wielko-greckich idei i przemawia za stanowczo nieprzyjazną polityką przeciwko Turcji. (*Tamże.*)

* (Czasopisma w królestwie polskim). W roku bieżącym będą wychodziły w Warszawie następujące 33 czasopisma (1 w ruskim, a 32 w polskim języku): a) gazety codzienne: 1) *Warszawski Dziennik* (w języku ruskim); 2) *Dziennik Warszawski*; 3) *Gazeta Policyjna*; 4) *Gazeta Warszawska*; 5) tygodniowy do niej dodatek *Korespondent orlniczy, handlowy i przemysłowy*; 6) *Gazeta Polska*;

7) *Gazeta handlowa*; 8) *Kurjer Warszawski*; 9) *Kurjer Codzienny*; — b) tygodniki: 10) *Gazeta Lekarska*; 11) *Gazeta Rolnicza*; 12) *Przegląd Katolicki*; 13) *Tygodnik Ilustrowany*; 14) *Przyjaciel Dzieci*; 15) *Wędrowiec*; 16) *Opiekun Domowy*; 17) *Kłosy*; 18) *Zorza*; 19) *Tygodnik Lekarski*; 20) *Przegląd tygodniowy życia społecznego*; 21) *Klinika*; 22) *Israelita*; 23) *Bluszcz*; 24) *Tygodnik Mód*; c) dwutygodniki: 25) *Zwiastun Ewangeliczny* (*); 26) *Kółko Domowe*; d) czasopisma miesięczne: 27) *Biblioteka Warszawska*; 28) *Pamiętnik Naukowy*; 29) *Ekonomista*; 30) tygodniowy do niego dodatek *Mercurius*; 31) *Przegląd Techniczny*; 32) *Pamiętnik Towarzystwa Lekarskiego* i 33) *Kurjer Świąteczny*, wychodzący w niedziele i dnie świąteczne. Oprócz tego, dwa czasopisma będą wydawane na prowincji: *Kurjer Lubelski* w Lublinie i *Łódzki Zeitung* (w języku polskim i niemieckim) w Łodzi. W ubiegłym roku było 40 czasopism, z których przestały wychodzić: *Kmiatek*, *Rodzina*, *Bazar*, *Gazeta Teatralna i Muzyczna* i *Goniec Leśny i Wiejski*; ukazały się zaś nowe: *Klinika*, *Gazeta Lekarska* i *Israelita*. Z tego krótkiego rysu widać, jak Warszawa rozwinęła się na polu dziennikarstwa, szczególnie zważywszy, że w początku 1864 r. wychodziło tu tylko 10 czasopism. Na prowincji zaś, z wyjątkiem dwóch wspomnianych wyżej organów, wychodzą tylko *Dzienniki Gubernjalne*, zawierające wyłącznie dział urzędowy.

* (O w e z a o s p a). Otrzymałszy wiadomość od p. Okulina z dóbr Maśaliński (? w oryginale listu nie czytelne), w powiecie i gubernji grodzieńskiej o 40 wiorst od Grodna oddalonych, że posiada tam świeżą ospę owczą, o potrzebie której wspominały tutejsze dzienniki; według jego listu ospa na 1,500 sztuk owiec, kosztować będzie 30 rs.

* (W y p a d e k). W dniu wczorajszym, w domu pod N. 2494 przy ulicy Nowolipie, Antoni Narolski wyrobnik, staczając beczkę ze śledziami do piwnicy, przez własną nieostrożność złamał sobie lewą nogę.

Austria.

* (Patent cesarski). Wiedeń, 2-go stycznia. Ogłoszony dziś patent cesarski oznajmia, że rząd wszedł w układy z reprezentantami krajów korony węgierskiej. Ze względu na stan tych układów w celu osiągnięcia gruntownego, ze wszechmiar sprawiedliwego i o ile można, jak najspieszniejszego rozwiązania tego nader ważnego zadania, postanowił cesarz powołać reprezentantów innych królestw i krajów do współdziałania. Cesarz uważa za pierwszy najświętszy obowiązek utrzymać jako cel nieodmienny, zabezpieczoną całość monarchji. Okoliczności i położenie państwa wymagają rozstrzygnięcia w jak najkrótszym czasie kwestji konstytucyjnej, a potem rozpoznania na wspólnym zgromadzeniu różnych poglądów prawnych i roszczeń krajów koronnych niewęgierskich. (Wolff's T. B.)

Niemcy.

* (Książę badeński). Podróż księcia Wilhelma badeńskiego do Berlina, dla złożenia królowi pruskiemu powinszowania od badeńskiego domu książęcego przy okoliczności sześćdziesięcioletniego jubileusza zawodu wojskowego króla, stoi, jak donoszą z Karlsruhe do *Allg. A. Z.*, w związku z odnowionymi usiłowaniami przywieźienia do skutku połączenia pod względem militarnym Badenu z Prusami. Domysł ten zyskuje szczególnie przez to na prawdopodobieństwo, iż w orszaku księcia znajduje się wyższy oficer, który już oddawna uważany jest za przyszłego pełnomocnika wojskowego przy dworze berlińskim i ma wprzód, niby „za urlopem”, pozostać w Berlinie dla obznajmienia się bliżej z tamtejszymi urządzeniami wojskowymi. (Wien Abp.)

* (Nowy rok). Depesza telegraficzna z Berlina z daty 2-go b. m. donosi o przyjęciu noworocznym u króla. Mowa którą książę następcy tronu miał przy tej sposobności do króla, kończy się następującymi wyrazami: Po pięćdziesięcioleciu, prawie nieprzerwanym pokoju, wasza królewska mość powiodłes armję przeciw nieprzyjacielowi walecznemu i nawykłemu do wojny, i odnosiles szybko zwycięstwa po zwycięstwach. Wojna ta była właśnie powodem, dla którego wraz z armją i za pośrednictwem armji, cały

(*) Dla wiadomości prenumeratorów *Zwiastuna Ewangelicznego* donosimy, że od 15-go stycznia b. r. będzie wychodził, nie w Warszawie, lecz w Cieszynie (na Szląsku), tylko raz na miesiąc pod tą samą redakcją pastora Otto, w dawnym formacie i wielkości. W Warszawie kantor główny tego czasopisma znajduje się w księgarni Gebethnera i Wolfa.

nasz lud złożył wam podziękowanie za dokonanie przez waszą królewską mość dalszej, zgodnej z duchem czasu organizacji naszych instytucji militarynych. My bowiem prusacy odznaczamy się przed innymi narodami tem właśnie, że nie ma u nas żadnej różnicy pomiędzy ludem i wojskiem, gdyż oba są jednym i temże samem. Gdzie składane są takie podziękowania, tam obawiać się należy słusznie wskazywania na niedostateczne dzieło ręki ludzkiej, są one bowiem symbolem wdzięczności, jaką wojska ożywione są dla swego wodza. Niech wasza królewska mość raczy w swej pobłażliwej łasce przyjąć to jako symbol; potrzebujemy bowiem wyrozumiałości za to, że jako żołnierze, poważyliśmy się złożyć u nóg króla podarunek. Czynimy to, wynurzając głośno przed waszą królewską mością życzenie, które w ustach zwycięskiej armji nie dopuszcza dwójnaczości: Oby Bóg, który dozwolił wam, uwieńczonemu zwycięstwami, wrócić z ciężkiej walki, użyłszy waszej królewskiej mości jeszcze długie, długie lata panowania wśród pokoju. (Schl. Z.)

* (Toast królewski). Berlin, 2 stycznia. *Prov. Cor.* pisze: Wnosząc toast na wczorajszym obiedzie galowym z powodu uroczystości noworocznej, król powiedział: Wraz z wami wszystkimi witam nowy okres czasu, ukończenie pamiętnego dla Prus roku. Następne lata powinny wydać owoce krwawego siewu; do tego wyteżone być mają wszystkie w ojczyźnie siły, a nie ominie nas błogosławieństwo, które było w zeszłym roku tak widoczne. Powołałem mężów z armji, do której wszedłem przed 60-iu laty, ażeby byli świadkami tego uroczystego aktu. Postępując po drodze wytkniętej przez mego ojca, powiodłem armję, uorganizowaną przez mego ojca i brata, do zwycięstw, które ona wywalczyła, przynosząc w ofierze mienie i krew swoją. Wszystkim wam dzięki za to składam. Niech żyje lud, z którego wyszła taka armja. — Dalej *Prov. Cor.*, przy wzmiance o jubileuszu militarnym królowi, pisze: Rocznica ta jest zarazem rekoniacją, że wielkie zadania narodowe, w służbie którym król poświęcił wszystkie swoje siły i całą swą działalność, doprowadzone będą z taką samą jak dotąd siłą i z takim samem powodzeniem do chlubnego wykonania.

Szwajcaria.

* (Jezuici). Kilkakrotnie już była wzmianka o krokach przedsięwziętych przez radę związkową przeciw mianowaniu jezuitów na posady nauczycielskie w kantonie Wallis. Reklamacje władzy związkowej nie pozostały bez skutku, rząd bowiem kantonu Wallis udzielił dymisję wszystkim siedmiu jezuitom, którzy mianowani byli nauczycielami. (Nordd. A. Z.)

Włochy.

* (Wpływy klerykalne). Włosi sprzeciwiają się wytrwale wszelkim wpływom klerykalnym. W Treviso przyszło 25 zeszłego miesiąca do znacznych rozruchów z tego powodu, że biskup tameczny, monsignor Zinelli, usiłował w swem kazaniu, mianem z powodu świąt, skłonić słuchaczy do popierania zasady utrzymania władzy świeckiej papieża, a to za pomocą rozczulającego opisu smutnego położenia ojca św. (Nordd. A. Z.)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Łódź, 1 stycznia.

Z sejmu.

Wczoraj późno wieczór został zamknięty sejm galicyjski. Mandat posłów skończył się. Szczegółowe sprawozdanie z obrad nad ważniejszymi sprawami przeszedł jutro.

Dzisiaj chcę wam tylko donieść o zaszłej w izbie poselskiej i za nią scenie dramatycznej, godnej pędzla Matejki. Wątpię by dzienniki krajowe opisały ją szczegółowo a do tego zgodnie z prawdą.

Po zamknięciu obrad głównych nad wnioskiem w sprawie języka wykładowego, gdy frakcja ruska zamierzała wyjść z sali i toż wyjście motywować formalnym oświadczeniem, wnosi poseł Golejewski, aby wniosek komisji przyjęła izba en bloc w drugim i trzecim czytaniu bez czytania, a tymczasem hr. Adam Potocki staje we drzwiach wychodowych sali i rozkrzyżowawszy ręce, woła donośnym głosem.

Zdrada na zdradę, podstęp na podstęp, zła wiara na złą wiarę; książę marszałku, proszę kazać głosować nad wnioskiem Golejewskiego.

Chodziło bowiem o wstrzymanie rusinów w sali sejmowej podczas operacji bardzo krótkiej głosowania, albowiem większość sejmowa zebrała się w tak małej liczbie, że gdyby rusini wyszli, ilość pozostałych członków byłaby mniejszą od najmniejszej jakiej ustawa wymaga, aby sejm mógł powziąć prawomocną uchwałę.

Owoż, gdy część posłów ruskich związa swoje papiery, druga już zebrana usiłuje przedrzeć się przez drzwi zatarasowane osobą Potockiego, powstaje większość za projektem komisji edukacyjnej i uchwała zapada prawomocna, bo w obecności potrzebnej liczby posłów do powzięcia uchwały, w obecności wychodzących a tak prędko wyjść nie mogących rusinów.

W końcu udało się księdzu Malinowskiemu z kilku nastoma przedrzeć a raczej wtłoczyć się wraz z Potockim Adamem, nie zaś Alfredem, do przedpokoju, lecz już po zapadłej podczas ich szamotania się uchwały. W przedpokoju odbyła się druga scena niemniej dramatyczna jak w sali posiedzeń.

Potocki uniesiony namiętnością następuje na Malinowskiego z podniesioną ręką i woła do uchodzących posłów ruskich: Greca fides!

Na to Malinowski także w postawie roznamiętnionej: „Kruta na was potrzeba.” W tej chwili przystępują jedni i chwytają za ręce hrabiego Potockiego wołającego, łotry! łajdaki; drudzy miarkują uniesienie Malinowskiego.

Paryż, 26 grudnia *).

Dochody *Jour. des Débats*. — Cesarz Maksymilian — Posłuchania i Meksyk. — Różne wiadomości.

Jour. des Débats dotąd uchodził za dziennik uczciwy. Na ostatnim zgromadzeniu akcjonariuszów, p. Bertin oznajmił, iż w tym roku dywidenda jest znaczna; ogłoszenia i prenumerata pokryły koszt, a różne zyski (*profits divers*) przyniosły dochodu 400,000 fr. Akcjonariusze zadziwili się. Jakże to mogły być zyski? Sprzedaż zadrutowanego papieru mogła dać bardzo mało. Okazało się, że rząd pruski zaprenumerował 3,000 egzemplarzy i nie zażądał ich, co przyniosło czystego dochodu 250,000 fr., a rząd włoski udzielił zapomogi 150,000 fr. Jeden z akcjonariuszów utrzymywał, że dochód ten nie jest zbyt czysty, i że dziennik biorący kubany, straci wiarę i t. d. Zgromadzenie przeszło do głosowania. P. Bertin zażądał tajemnego wotowania i wszystkie gałki były białe. Powstało ogólne zadziwienie i śmiech. Czy to nie jest obraz moralności paryżkiej?

Cesarz Maksymilian jeszcze nie powrócił do Europy, niby to dla tego, że powrót do Austrii jest mu wzbroniony. Kiedy przyjmował cierniową koronę meksykańską, musiał natenczas rzec się na zawsze za siebie i za całe swe potomstwo, tronu austriackiego.

Cesarz Napoleon po powrocie z Compiègne, udzielał jak wiadomo posłuchanie ambasadorowi tureckiemu, po raz trzeci powracającemu na swe stanowisko, i generałowi Dix, wraz z żegnającym się p. Bigelow. Pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a Francją, co do Meksyku, porozumienie jest zupełne. Magrabia de Moustier oświadczył, iż w razie wyjazdu Maksymiljana wojska francuskie będą walczyły przeciwko juaristom, dopóki nie utrwali się prawy porządek rzeczy (? P. R.)

Komisja wystawy postanowiła, że bilety wejścia bez wyjątku będą kosztowały po 1 franku.

Cesarzowa nie pojedzie do Rzymu, a generał Montebello przekonał cesarza o bezskuteczności tej podróży. Książę Ponthieu skazany został na 6 miesięcy aresztu i 500 fr. kary, za to że w dyliżansie źle odzywał się o cesarzu.

28 grudnia.

La Patrie. — Kongres. — Ks. Napoleon i Wiktor Emanuel. — Reorganizacja armji. — Ks. Gorczakow.

Donosiłem wam, że dziennik *Patrie*, przejdzie w ręce stowarzyszenia finansowego; tak się też stało. Około 25-u osób nabyło ten dziennik; były kontroler ogłoszeń został wyznaczony na zarządzającego nim. Zgromadził on wszystkich redaktorów i oświadczył, iż potrzebuje 30 tysięcy fr. rocznej płacy, a ponieważ dochody na to nie wystarczają, zmniejszy wszystkich płacę. Współpracownicy zmuszeni byli poddać się tej woli i dziennik stał się czysto rządowym, co spowoduje zmniejszenie liczby prenumeratorów, ponieważ przedtem odznaczał się pewnego rodzaju wolnością mowy.

Beust zwołuje kongres w Wiedniu, w przedmiocie kwestji wschodniej, z Austrii, Francji i Rosji, i utrzymuje, że hr. Stackelberg zgodził się na to. *Monitor* powtórzył wiadomość, że Rosja zmniejsza liczbę swych statków na Czarnym morzu.

W tych dniach czytałem w *Rus. Inw.* zajmujący list z Paryża o przedmieściu Saint-Germain. Korespondent utrzymuje, że jego mieszkańcy zajmują się tylko teatrem i toaletą, ale mogą być zapewnić, że żyli bardziej w Rzymie niż u siebie w domu i opozycji przeciw cesarstwu wcale dotąd nie porzucili.

Zaniechanie podróży cesarzowej Eugenji do Rzymu, przypisuje wielu wpływowi księcia Napoleona. Wszy-

*) List ten i następne wzięte są z *Warsz. Dniw.*

scy zwrócili uwagę, że Wiktor Emanuel w mowie tronowej nie wynurzył żadnej wdzięczności dla Prus.

Wszystkie tutejsze dzienniki prócz *La Presse*, są przeciwne reorganizacji armii, dla tego, że wszystkie zostają pod wpływem świata finansowego, który przeciwny jest wojnie.

Wszyscy tu cieszą się z polepszenia zdrowia księcia Gorczakowa, który zjednał sobie szacunek nawet przeciwników Rosji.

30 grudnia.

Zdolności i protekcja. — Meksyk. — Korea. — Różne wiadomości. — Drożyzna.

Mocno myślą się ci którzy sądzą, że same zdolności, są dostateczne do zrobienia kariery we Francji; posady daje protekcja; wprawdzie kubany nie wpływają, ale stosunki znaczą wszystko.

Cesarz meksykański naśladuje króla belgijskiego, a poddani jego zobaczywszy że zamierza ich porzucić, zaczęli prosić go aby pozostał. Kapitan fregaty austriackiej *Dandolo*, powrócił z Orizaby do Vera-Cruz z wiadomością, że wyjazd Maksymiljana odroczonego został na czas nieograniczony.

Kontr-admirałowi Roze, powiodła się wyprawa do Korei; wziął on Kang-ho, tak że rozbójnicy morscy nie będą tam już niepokoili handlu europejskiego.

Prefekt Sekwany nałożył 2,238,000 fr. na fabryki przyłączone do miasta w okolicach Paryża. Któż ma kuć pieniądze, jeżeli nie kowale!

Giełda mocno zaniepokojona jest spodziewanem zerwaniem pomiędzy Turcją a Grecją. Zdrowie Rosiniego polepszyło się, ale p. Larochejaquelein ciągle jeszcze jest chory. Margrabia de Lavalette i p. Benedetti otrzymali pruskie ordery Czarne Orła.

P. Guérault otrzymał 100 fr. wynagrodzenia za znieślawienie, od *Pays* i *Courier français*, które nie apelują od wyroku sądu. — *Nord* wczoraj został zatrzymany na poczekaniu.

Od 1852 r. artykuły żywności podróżowały we Francji o 25%, a tymczasem ludność w ciągu 10 ostatnich lat wcale się nie powiększyła. To zjawisko przypisują niektórzy pomnożeniu robót publicznych, które odrywają wiele rąk od robót prywatnych. Słuszniej, jak mi się zdaje, należy przypisywać drożyznę, upadkowi wartości pieniędzy. K.

Narodowa i stanowa walka w Galicji. (*)

W obecnej chwili, kiedy w sąsiedniej, bratniej nam Galicji, silnie rozwija się walka jednoplemiennych, ale oddawna nieprzyjanych żywiołów, każdy pragnie obznajmić się z rzeczywistymi przyczynami tej walki i prawdziwym jej charakterem. Wiadomo, że ludność Galicji, składa się z dwóch, czysto sławiańskich narodowości: ruskiej i polskiej, a w życiu politycznym, inne narodowości, jako to: żydowska, niemiecka, a tembardziej ormiańska, nie mają prawie stanowczo, żadnego wpływu. Rusini stanowią całkowitą masę ludności w dziesięciu obwodach wschodniej i w jednym (rzeszowskim) zachodniej Galicji, a przez polaków zaludnione są pozostałe pięć obwodów zachodniej Galicji. Niezależnie od tego, polacy rozpostarli się w całej wschodniej Galicji i stanowią wyższą warstwę — szlachty, czyli wielkich właścicieli ziemskich. Tym sposobem, masa ruskiej ludności przewyższa swą liczebnością polską ludność; ale za to ostatnia, ujawnia w swe ręce wszystkie prawa i przywileje, bogactwo i monopol oświaty, jeszcze za burzliwych czasów rzeczypospolitej, zachowuje to w całej sile do obecnego czasu. Te to prawa nadają szczególne znaczenie polskiej narodowości, ciągle dążącej do podbicia wszystkich innych żywiołów.

Polscy galicyjscy obywatele, uciskali stale wszystkich włościan, jednakowo tak rusinów jak i polaków. Ci ostatni nie posiadając cierpliwości, właściwej łagodnemu charakterowi rusinów, sprawili w 1848 r. znaną rzeź. Ten cios gromu, zadany szlachcie przez włościan polaków, nadał nowy bieg całemu społecznemu życiu kraju. Rząd w 1848 r. uwolnił wszystkich włościan od zależności poddanej, ale nie chcąc nagle osłabić szlachty, pozostawił po dawnemu stanowi szlacheckiemu całą siłę i znaczenie, i w tym celu odłączył go od gmin włościańskich i utworzył osobne „gminy wielkich właścicieli.” Chociaż włościanie otrzymali grunta, kadaster do tego czasu nie został jeszcze skończony i stanowi niewyczerpane źródło sporów pomiędzy włościanami a obywatelami. Ci ostatni korzystając ze swego wyjątkowego położenia, po dawnemu paraliżują interesa drobnych właścicieli ziemskich, to jest włościan.

Łatwo zrozumieć, że przy takim położeniu rzeczy, magnaci galicyjscy i wszyscy w ogóle obywatele; obawiają się ostatecznego rozwiązania tego stanu

przejściowego, i usiłują przedłużyć terazniejszy, chociaż nieokreślony, ale stosunkowo korzystny stan rzeczy. Rachuby swe szlachta głównie opiera na tak zwanej rusko-galicyjskiej kwestji. Polska szlachta stara się wszelkimi siłami naprężyć ogólną uwagę i rozpałać namiętności przeciwko rusinom włościanom i bałamucić włościan polaków, aby nie dozwolili zrosnąć się tym dwóm gałęziom jednego drzewa. Z tejże samej przyczyny, galicyjscy magnaci występujący z taką zacietością przeciwko nieszczęsnym rusinom, w krytycznych dla nich chwilach przechodzą, czasami, na ich stronę i z jezuicką zdradliwością podtrzymują do pewnego stopnia ruskie interesa, aby tym sposobem paraliżować regularny rozwój społecznego życia włościan galicyjskich. Teraz w obec dobroczynnych reform wprowadzonych w wykonanie przez rząd nasz w królestwie polskim i południowo-zachodnich guberniach, zupełnie się to wydłuża. Dla przykładu, zwrócimy uwagę na działania ostatniego sejmiku prowincjonalnego galicyjskiego: i tak deputowany Antoni Poliewski, na sejmie 1862 r. bronił interesów rusinów, a w 1865 r. działał wprost przeciwko nim, i to z nadzwyczajną energią. Tak samo postępowali Rodakowski, Borkowski, Wodzicki i inni polscy deputowani. Nakoniec Agnór Gołuchowski w 1848 i 1849 r. pomagał naten czasowemu namiestnikowi, hr. Stradionowi, bronić rusinów przeciwko intrygom polaków, na sejmie zaś 1862 r. występował przeciwko nim, a nakoniec na sejmie 1865 r. znów ich popierał.

Wszystko to doprowadza nas do wniosku, że wyprawa krzyżowa, głoszona obecnie przez szlachtę galicyjską przeciwko rusinom, działającym niby za podmową „moskali”, jest niczem innem, tylko jezuicką siecią, szeroko rozciągniętą dla podtrzymania wahaającej się przewagi szlachty. Zapewne czas otworzyć światu oczy i ocali włościan galicyjskich, rusinów i polaków, od ucisku szlachty i jezuitów. M. U.

Prawidłowe obrachowanie wyrobu wódki.

(Ciąg dalszy. *)

Ponieważ waga kartofli jest zasadą nader względną, gdyż od obsiadających na nich piasku i wilgoci zależną, zatem w całych Niemczech, wymiar ich objętości za praktyczną w użyciu przyjęty został zasadę; co się zaś tyczy innych produktów do wyrodku używanych, posługuje wszędzie prawie ich wywaga.

Środkami powyżej namienionymi, po należytej uorganizowanych gorzelniach w krajach zachodnich utrwalony został ten stosunek:

ze z sześcia kartofli (około trzech pudów wagi mającego) przyspasabia się zwykle tylko 14 garncy (około wiader 4-ch krulek 8) zacieru, skutkiem czego, na pud kartofli nie przypada jak wiadro jedno i krulek sześć zacieru, — a z funta maki zbożowej przyspasabia się najczęściej niespełna dwie kwarty zacieru, który to stosunek przez redukcję na miarę i wagę rosyjską, nie wyniesie jak tylko na pud maki zbożowej niespełna sześć wiader zacieru.

Porównanie zatem powyższego stosunku w dwóch głównych produktach jakimi są kartofle i mąka zbożowa po największej części do wyrobu wódki w królestwie polskim używane, ze stosunkiem w artykule 129 Ustawy prawidłowo oznaczonym przekonywa, do jak wysokiego stopnia przez zgęszczenie zacierów i przez należyte urządzenie produktów surowych można ilość tychże produktów w zasadniczej objętości zacieru powiększyć, oraz tym sposobem znakomitą przewyżkę wódki nieopodatkowanej pozyskać, który to środek przy podwyższonej obecnie stopie podatku produkcyjnego z pewnością przez biegłych producentów pominięty nie będzie.

Odnosząc się do pozostałych trzech innych rodzajów produktów, to jest buraków, zielonego siodu i melassy, w stosunku objętości zacierów z nich przyspasobionych, wyżej cytowanym przepisem uregulowanych, nadmienić tylko wypada, że buraki od czasu przeznaczenia ich głównego do wyrobu cukru a następnie przyspasabiania z nich melasy na wyrób wódki obracanej rzadko bardzo gdzie w stanie surowym na tenże cel po gorzelniach są używanymi; że siod zielony nie będąc niczem innem jak tylko jęczmieniem świeżo przed przyspasobieniem zacieru namoczonym, nie może stanowić normalnej wagi względnie objętości otrzymać się zeń mogącego zacieru i najstosowniej dałby się zaliczyć do wagi zboża przed jego namoczeniem ustanowionej, a jeżeli tenże siod zielony figuruje po deklaracjach producentów, to jest po prostu niczem innem, jak tylko wybiegiem dla pozyskania kontrolnego obniżenia produkcji wódki o 1/3 część wzglę-

dnie maki zbożowej, zwłaszcza iż ściśle skontrolowanie użycia tegoż siodu w zacierze jest zupełnie niemożliwym; że nakoniec melassa jest to produkt także bardzo względny i stosunkowo do innych produktów surowych nierównie silniejsze skoncentrowanie części cukrowych a tem samem materiału alkoholizacji w sobie obejmujący, przy jednakowej bowiem wadze, od jej gęstości sachrometrycznej do 54-ch stopni probierza Bomego posunąć się dającej należy, nietylko powiększenie objętości przyspasabianego z niej zacieru, jak raczej powiększenie wydajności otrzymanej z niej wódki; skutkiem właśnie czego w Belgji, gdzie z powodu bardzo mnogiej liczby cukrowni melassa po gorzelniach nader ważną odgrywa rolę, obok istnienia podatku do objętości zacieru przywiązanego, zacier przyspasabiany z Melassy opłaca blisko o trzecią część wyższy podatek produkcyjny, niżeli zacier z innego rodzaju produktów surowych powstające.

Zaprzeczyć temu nie można, że stosunkowa objętość zacierów względnie ilości po gorzelniach krajów zachodnich praktykowana może być jeszcze nieco przez silniejsze ich zgęszczanie obniżoną, lecz w osiągnięciu tego celu zachodzą tak ważne utrudnienia, że potrzeba bardzo biegłego znawstwa i wielkiej pilności w postępowaniu fabrycznym, ażeby one bez narażenia się na utratę zwykłej produkcji zwalczyć można było, w której to właśnie okoliczności zapytany przeze mnie jeden z biegłych i zupełnie nie interesowanych techników pruskich bardzo trafnie mi odpowiedział w słowach:

„Rzeczywiście, gęstość zacieru jaka stosunkowo do ilości produktów za normę fabryczną w Prusach przyjętą została, może być jeszcze (lecz najwięcej o 1/10 część) bardziej podniesioną; przy takowem jednak zgęszczeniu zacieru, należy niezmiernie umiejętnie, pilnie i ostrożnie postępować, albowiem z jednej strony zacier do tego stopnia zgęszczony, mając utrudnioną fermentację, może bardzo wiele na zwykłej wydajności wódki utracić, z drugiej strony, taki zacier będąc przeprowadzonym do kotła przy nieumiarkowanym należycie ognisku, może się bardzo prędko przypalić, oraz pęknięcie kotła spowodować; jeżeli zatem który z producentów swoim umiejętnem i pilnem postępowaniem fabrycznym zdoła powyższych dwóch niebezpieczeństw uniknąć, to rząd pruski, który ustanowił podatek nie od rozumu ale do zwykłej dającej się osiągnąć produkcji wódki, tę małą korzyść, jaką tym sposobem pozyskać można, przekazuje na wynagrodzenie przemysłowego producenta.”

W dalszych poszukiwaniach nabrałem zupełnego przekonania, że odpowiedź powyższa, przez biegłego znawcę i nieinteresowanego urzędnika poufnie mi udzielona, obejmowała zdanie szczere i na wytrawnym doświadczeniu oparte.

Przechodząc teraz do stosunku pomiędzy ilością produktów surowych i wydajnością z nich spirytusu zachodzącego, a w artykule 192 ustawy do obrachunku kontrolnego prawidłowo oznaczonego, przyznać należy, iż gdyby nie łatwość pomieszczenia w normalnie wymierzonej kadzi fermentacyjnej, większej ilości produktów nad tę, jaka w zastawianiu się do artykułu 129 ustawy zadek'arowaną bywa, stosunek ten szczególnie co do maki zbożowej i kartofli, dwóch najgłówniejszych produktów, będąc skrupulatnie uregulowanym, praktycznemu stosunkowi w zupełności odpowiada; przez wzajemną wszakże i nierozdzielną zawisłość, jaka pomiędzy obydwoma powyżej cytowanymi prawidłami istnieje, ściśłość ostatniego stosunku w ostatecznym rezultacie wiele bardzo ucierpiała.

Przy stanowieniu podatku zacieru w krajach zachodnich, po wytrawieniu rozmaitemi doświadczeniami stosunku jaki w przecięciu pomiędzy objętością zacierów a wydajnością z nich wódki zachodzić może, przyjętem zostało za ogólną zasadę:

ze dwadzieścia kwart należyte zgęszczonego i oczyszczonego zacieru, bez względu na ilość i rodzaj użytych doń produktów surowych, daje w przecięciu jedną kwartę bezwodnego spirytusu.

To też edyktami królewskimi stopę podatku produkcyjnego od wyrobu wódki w Prusach stanowiącemi, przyjętą bywa za jednostkę miara „dwadzieścia kwart zacieru, bez różnicy użytych doń produktów”; do których przywiązana stopa podatku produkcyjnego przedstawia opodatkowanie jednej kwarty alkoholu czyli spirytusu bezwodnego.

Ze zaś zasada, w taki sposób opodatkowanie wyrobu wódki organizująca, nie będąc bynajmniej dla producentów uciążliwą, jest owszem dla nich pod wieloma względami bardzo dogodną, dowód w tej mierze

(*) Artykuł ten wzięty jest z *Warsz. Dniow.*

(*) Patrz Nr. 3.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

Buletyn cholerycznych w Królestwie Polskim.

Nazwa miejscowości.	Do 13 (2) grudnia pozostało chorych	do d. 20 grudnia (1 Stycz.) 1866/7			
		zachorowało	wyzdrowiało	umiało	pozostało
Gubernja Warszawska					
Powiat Warszawski.					
w Mszczonowie.	—	4	1	3	—
Powiat Piotrkowski.					
w Koniecpolu.	1	3	3	1	—
Gubernja Radomska.					
Powiat Sandomierski.					
w gminach.	6	11	4	3	—
Powiat Kielecki.	1	—	—	—	1
w Kielcach.	6	—	—	—	6
Gubernja Lubelska.					
Powiat Lubelski.					
w Piaskach.	1	—	1	—	—
Powiat Zamojski.					
w Janowie.	1	14	3	5	7
Pow. Krasnostawski.					
w Krasnymstawie.	—	2	—	2	—
Razem	16	34	22	14	14

W ogóle w całym Królestwie, z wyjątkiem Warszawy, od początku cholery, to jest od 9 (21) Lipca zachorowało 40,304; wyzdrowiało 23,327; umiało 16,963.

UWADOMIENIA:

(N. D. 195). Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.

Gdy pomimo ogłoszonego przez Dziennik Warszawski pod dniami 8 (20) Lipca, 8 (20) Września i 9 (21) Listopada r. z. Nro 160, 207 i 259 wezwania, nikt do dnia dzisiejszego nie zgłosił się do Komisji Skarbu z dowodami przez b. Komisję Centralną Likwidacyjną Królestwa w zamian obligacji b. Galicji Zachodniej na imię Józefa Lyro wydanymi, mianowicie:

Nr. 11,582 na złp. 693 gr. 11 w kapitale i złp. 14 w procentach.
Nr. 11,583 na złp. 693 gr. 11 w kapitale i złp. 14 w procentach.
Nr. 11,584 na złp. 697 gr. 19 w kapitale i złp. 14 gr. 2 w procentach.
Nr. 11,585 na złp. 691 gr. 10 w kapitale i złp. 13 gr. 23 w procentach.
Nr. 11,586 na złp. 693 gr. 11 w kapitale i złp. 35 w procentach.
Nr. 11,586 na złp. 634 gr. 8 w kapitale i złp. 31 gr. 28 w procentach.

Przeło Komisja Skarbu, na zasadzie postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z d. 1 Lutego 1828 r. i 19 Kwietnia (1 Maja) 1832 r., też dowody likwidacyjne niniejszem umarza, i postanowiwszy wydać ich duplikaty na rzecz właściciela, o tem strony interesowane zawiadamia.

Warszawa, d. 7 (19) Grudnia 1866 roku.

Dyrektor Wydziału,

Rzeczywisty Rada Stanu, Janiszowski.

(N. D. 167). Magistrat Miasta Warszawy.

Zawiadamiając właścicieli, rządów i dzierżawców posesji w mieście Warszawie i przedmieściach Pradze położonych, że z d. 21 Grudnia (2 Stycznia) 1866/7 r. rozpoczyna się pobór:

a. W Kasie Głównej Ekonomicznej.
Czynszów z gruntów na Pradze położonych za r. 1867, tudzież pierwszych rat za tenże rok kanonu z realności miejskich i jatek rzecznych, czynszu z gruntów Saskiej kępy, oraz prowizji od kapitałów miejskich i procentów od pożyczek budowlanych.

b. W Kasie Dochodów Skarbowych.
Pierwszych rat za r. 1867 ofiary, dzierżawy z domów konfiskowanych, zwrotu pożyczki za cynk, oraz subsydium charitativum za tenże rok.

c. W Kasie Poborowej Pomocniczej.
Opłaty kanonu od zarobkowań za r. 1867, oraz pierwszej raty za tenże rok opłaty kominowej.

Wzywa tychże kontrybuentów, aby pomienione należności od nich przypadające, jako to:

Ofiarę, dzierżawę, zwrot pożyczek, subsydium charitativum, czynsz z gruntów, kanony z realności i jatek, prowizję od kapitałów, czynsz z Saskiej kępy i kominowe w ciągu miesiąca Stycznia, zaś prowizję od pożyczek budowlanych według zobowiązania się hipotecznego, w ciągu pierwszych dziesięciu dni tegoż miesiąca, a kanon od zarobkowań naj-

dalej w ciągu dni piętnastu od daty wręczenia osobnej awizacji bezpłatnej, niezawodnie do kas właściwych wnieśli pod skutkami egzekucji przepisami Rządu oznaczonej.

Przytem Magistrat uprzedza wszystkich kontrybuentów, ażeby pieniądze na podatki przeznaczone, jedynie do właściwych rąk poborców w kasach oddawali, w przeciwnym bowiem razie, narażeni być mogą na utratę tych pieniędzy, jako w niewłaściwe ręce oddanych i na obowiązek wniesienia innych do kas.

Warszawa d. 16 (28) Grudnia 1866 r.

p. o. Prezydenta,

Jenerałnego Stabu Jenerał Major,

Witkowski.

Naczelnik Kancelarii, Luceński.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 191). Regent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Z powodu zejścia z tego świata:

1. W dniu 20 Lipca 1866 roku Tadeusza Mathia współwłaściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2725 położonej, tudzież wierzyciela sumy rs. 7,500 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1016 w dziale IV wykazu pod Nr. 19 zabezpieczonej, tudzież na prawie dożywotniego użytkowania 1/4 części tejże nieruchomości Elzbiecie Szyzów wдове służącym w dziale III pod Nr. 9 objawionem subintabulando zapisanej, wreszcie współwierzyciela sum rs. 1,950 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 767 w dziale IV pod Nr. 3 intabulowanej i rs. 4,500 na nieruchomości Warszawskiej Nro 1510 położonej w dziale IV pod Nr. 2 zabezpieczonej.

2. W dniu 25 Września 1866 r., Cecylii z Targońskich Wysiękierskiej wdowy właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 730 przy ulicy Leszno położonej, oraz wierzycielki dwóch sum rs. 1,500 pod Nr. 3 i rs. 3,000 pod Nr. 4 na nieruchomości Warszawskiej Nro 1608a w dziale IV wykazu hipotecznego zabezpieczonej.

Toczą się postępowania spadkowe do ukończenia których wyznaczylem termin półroczny na dzień 27 Marca (3 Kwietnia) 1867 r. w którym spadkobiercy, legatariusze i wierzyciele zgłoszą się i prawa swoje w księgach wieczystych rzeczonych nieruchomości meldować winni.

Warszawa, d. 22 Wrześ. (4 Październ.) 1866 r.

Józef Zbikowski.

(N. D. 189) Pisarz Kancelarii Hipotecznej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Z powodu następujących śmierci:

1. Szarlotty vel Karoliny z Wajchertów Klauzyn, współwłaścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 3082, 3083 i 3116A. w Warszawie położonych.

2. Teodora Szmiddeckiego, współwłaściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2630 położonej.

Toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznacza się termin na dzień 1 (13) Lipca 1867 r. w kancelarii hipotecznej Gubernji Warszawskiej, gdzie wszyscy interesenci zgłoszą się winni z prawami swymi pod prekluzją.

Warszawa d. 22 Grud. 1866 (3 Stycz. 1867) r.

Hube.

(N. D. 185). Regent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Po zaszłej w dniu 7 Grudnia 1866 r. śmierci Józefa Wyczochowskiego, wierzyciela sum: a. Rs. 15,000 na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1,396 lit. A. stojącej, w dziale IV wykazu hipotecznego pod Nr. 9, i b. Rs. 1,500 z większej rs. 6,000 pozostałej, na dobrach Ossowiec w Okręgu Błotnym Gubernji Warszawskiej leżących, w dziale IV pod Nr. 36 zabezpieczonych, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 1 (13) Lipca 1867 w kancelarii hipotecznej oznaczony został.

Warszawa d. 22 Grud. (3 Stycznia) 1866/7 r.

Teofil Brzozowski.

(N. D. 190). Regent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Z powodu zejścia z tego świata, w dniu 13 Grudnia 1866 r. Emiljana Landi, wierzyciela rsr. 2,260, ubezpieczonych na trzech nieruchomościach warszawskich, jako to: na Nr. 2236B, z aktu Nr. 64, oraz Nr. 2302A, z wniosku Nr. 25, przez zastrzeżenie, i na Nr. 2302B, pod Nr. 5 Działu IV wykazu hipotecznego, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznaczylem termin półroczny na dzień 26 Czerwca (8 Lipca) 1867 r. w którym spadkobiercy, legatariusze i wierzyciele zgłoszą się, i prawa swoje w księgach wieczystych rzeczonych nieruchomości meldować winni.

Warszawa d. 22 Grud. (3 Stycz.) 1866/7 r.

Józef Zbikowski.

(N. D. 4) Regent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Radomskiej w Radomiu.

Ogłaszam, iż toczy się postępowanie spadkowe z powodu śmierci następujących osób:

1. Ignacego Rudzkiego, jako właściciela dóbr Ceber i dóbr Goszków, jednych i drugich w Okręgu Staszowskim, tudzież wierzyciela sumy rs. 3,675 na dobrach Wierzbka z tegoż okręgu w dziale IV pod Nr. 3 wykazu hipotecznego zabezpieczonej;

2. Agnieszki Siedlewskiej, jako wierzycielki sum rs. 1,770 kop. 3 i rs. 735 z procentami, na dobrach Ruszenie z Okręgu Konieckiego, w dziale IV pod Nr. 3 wykazu hipotecznego zabezpieczonej;

3. Kunegundy z Grotkowskich Chociszewskiej, na rzecz której zabezpieczone są na dobrach Kłonów z Okręgu Radomskiego, oraz na dobrach Ciszycza i na dobrach Dorotka z Okręgu Sandomierskiego suma rs. 3,708 kop. 62 z procentem i rs. 50 kosztów, tudzież ostatecznie dla sumy rs. 2,333 kop. 88 z procentem i dla kosztów temczasowo na rs. 60 ustanowionych.

Do uregulowania zaś tych spadków w mojej kancelarii, na dzień 29 Marca (10 Kwietnia) 1867 r. wyznaczam.

Paweł Karwadzki.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 198). Rząd Gubernjalny Warszawski.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż z mocy upoważnienia Komisji Rządowej: Przychodów i Skarbu z dnia 8 (20) Sierpnia r. b. Nr. 57032/20592 w biurze Naczelnika Powiatu Łowickiego w dniu 28 Grudnia (9 Stycznia) 1866/7 roku o godzinie 11 z rana odbywać się będzie głośnie i plus licytacja na wydzierżawienie dochodu propinacji z gruntów włościańskich na lat dwa poczynając od dnia 20 Sierpnia (1 Września) r. b. do dnia 20 Sierpnia (1 Września) 1868 r. od zniozonej sumy dzierżawnej o jedną czwartą część w dobrach a mianowicie:

dnia 28 Grudnia (9 Stycznia) 1866/7 r.

W dobrach Zakrzew od sumy rocznej rs. 21
W dobrach Białyni od sumy rocznej rs. 58 kop. 50.

W dobrach Borzymówek od sumy rocznej rs. 48.

W dobrach Budy Piaseckie od sumy rocznej rs. 43 kop. 50.

W dobrach Teresno od sumy rocznej rs. 40 kop. 50.

W dobrach Buchna od sumy rocznej rs. 9.

W dobrach Mąkolice od sumy rocznej rs. 393.

W dobrach Borów nowy od sumy rocznej rs. 43 kop. 50.

Mający więc chęć licytowania, obowiązany zaraz przy licytacji złożyć wadium 1/4 części sumy do licytacji oznaczonej a utrzymujący się obowiązuje dokompletować takowe do sumy wyrównującej 1/4 części postąpięcej ceny dzierżawnej.

Inne warunki mogą być w każdym czasie przejrane w biurze Naczelnika Powiatu w godzinach służbowych.

Warszawa d. 9 (21) Grudnia 1866 r.

Rada Gubernjalna, Scwicki.

za Naczelnika Kancelarii, Smorczewski.

(N. D. 179). Rząd Gubernjalny Augustowski.

Z mocy rozporządzenia W. Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 7 (19) Grudnia r. b. Nr. 18726 opierającego się na Najwyższym upoważnieniu objawionem w odezwie Ministra Sekretarza Stanu z d. 8 (20) Grudnia r. z. Nr. 7652 i objętem w wypisie z protokołu posiedzenia Komitetu Urządzącego z d. 11 (23) i 18 (30) Grudnia t. r., podaje do powszechnej wiadomości, że na sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernjalnego w mieście Suwałkach w d. 3 (15) Lutego 1867 r. od godziny 12 z rana, odbywać się będzie głośnie i plus licytacja na sprzedaż młyna wiatraka i 3 morgów 51 pretów gruntu w pośród posiadłości miasta Marjampola położonych, oraz należącego doń domu mieszkalnego murowanego.

Główniejsze warunki sprzedaży przez licytację powyższej realności, są następujące:

1. Realność o której mowa wyraża się na sprzedaż z przywiązaniem do takowej wszelkimi dochodami i użytkami, w ogóle z takimi prawami i obowiązkami jakie Skarbowi Królestwa służą, od d. 20 Maja (1 Czerwca) 1867 r., dochody zatem do tejże daty osiągnięte do Skarbu należąć będą.

2. Licytacja odbędzie się głośnie, lecz ubiegający się o kupno, mogą składać deklaracje opiewające do godziny 12 z rana w dniu wyżej oznaczonym, które to deklaracje będą rozpieczętowane po ukończeniu licytacji, składający jednak deklaracje, nie będą przypuszczani do licytacji głośniej.

3. Licytacja głośnie rozpocznie się od sumy

rs. 2,956 kop. 60, jako szacunku wystawionego na sprzedaż realności i dochodu z młyna.

4. Każdy z ubiegających się, obowiązany jest złożyć w Kasie Gubernjalnej tytułem wadium w gotowiznie sumę wyrównującą 1/10 części powyższego szacunku to jest rs. 295 kop. 66.

5. Utrzymujący się przy licytacji, połowę sumy szacunkowej t. j. rs. 1,478 kop. 30, winien będzie wnieść do Kasy Skarbowej, nie później jak w dni 30 od daty zawiadomienia go o zatwierdzeniu licytacji, na poczet której to należności nabywca może przeznaczyć złożone wadium, oraz wnieść 1/4 część listami likwidacyjnymi, w nominalnej wartości, jeśli ta 1/4 część może być zaspokojoną całkowitemi listami likwidacyjnymi, gdyż Skarb reszty z nich wydawać nie ma obowiązku, drugą zaś połowę oznaczonego szacunku, to jest, od której rozpocznie się licytacja, wraz z podwyżką na licytacji postąpią, nabywca obowiązany będzie zabezpieczyć na pierwszym miejscu w dziale IV, księgi hipotecznej, którą dla kupionej realności złoży i od długu tego opłacać do Kasy Skarbowej 5% tytułem procentu, oraz 2% na umorzenie kapitału w dwóch równych półrocznych ratach w miesiącach Czerwcu i Grudniu z góry każdego roku pod rygorem egzekucji administracyjnej, aż do zupełnego spłacenia długu.

6. Należne z Dyrekcji Ubezpieczeń wynagrodzenie w kwocie rs. 147 za zgorzał, na dniu 6 (18) Grudnia r. z. stodołę w powyższej realności, do nabywcy należeć będzie.

7. Warunki niniejszej sprzedaży, obowiązujące będą nabywcę od chwili podpisania protokołu licytacyjnego, dla Rządu zaś wtenczas staną się obowiązującymi, gdy takowy przez władzę wyższą zatwierdzony zostanie, a chociażby zatwierdzenie lub uchylenie licytacji nastąpiło później jak w dni 30 po odbyciu onej, plus licytant zrzeka się roszczenia jakichkolwiek stać pretensji.

8. Uprzedza się konkurentów, ażeby nie dopuszczali się między sobą zmywu i udzielania odstąpnego dla zmniejszenia korzyści, jakie Skarb przez licytację osiągnąć zamierzył, w razie bowiem dostrzeżenia tego, winni do odpowiedzialności na drodze sądowej pociągnięci byliby.

Resztę szczegółowych warunków licytacyjnych, każdy z mających chęć nabycia rzeczonych realności młynowej, może każdodziennie w godzinach zatrudnień biurowych przejrzyć w biurze Rządu Gubernjalnego w Sekcji dóbr i lasów.

Suwałki d. 19 (31) Grudnia 1866 r.

p. o. Vice Gubernatora, Ceretilew.

(1) za Naczelnika Kancelarii, Osipowicz.

(N. D. 178). Rząd Gubernjalny Augustowski.

Podaje do powszechnej wiadomości, że na mocy decyzji Komitetu Urządzącego w Królestwie Polskim z d. 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. i stosownie do rozporządzenia Komisji Rządowej Skarbu z d. 26 Maja (7 Czerwca) 1866 r. Nr. 29104/10716, niemniej dodatkowego reskryptu tejże Komisji z dnia 19 (31) Sierpnia r. b. Nr. 46523/16879 na wydzierżawienie dochodu z propinacji, czyli prawa sprzedawania trunków we wsiach pod Zarządem Skarbu stojących, odbywać się będzie w nowym terminie d. 17 (29) Stycznia 1867 roku o godzinie 12 ej w południe od zniozonej o 1/4 część dotychczasowej sumy dzierżawnej, głośnie i plus licytacja na wydzierżawienie na lat dwa miesiące dziewięć i pół, czyli na czas od dnia 3 (15) Września r. b. do d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. w następujących miejscowościach:

A. W biurze Rządu Gubernjalnego w Suwałkach:

1. We wsiach należących do dóbr Szczebra w Powiecie Augustowskim położonych, jako to: Szczebra, Nowiki, Gatno, Gorczyca, Plaska, Serwy, Strękowizna, Janowskie, Walne, Sajnko, Wojciech, Studzieniczna, Dobry-las, zawierających, razem osad wiejskich 260 i osady karczemne od sumy rocznej dzierżawy netto rs. 671 k. 82.

2. W osmiu wsiach ekonomji Ludwinów Powiatu Kalwaryjskiego, jako to: Amalwizki, Dankasz, Podawanie, Putryszki, Widgirele, Ponasupie, Pożarele, Warszupiany, mające razem osad wiejskich 321 i osad karczemnych 8, od sumy rs. 536 k. 46.

3. We wsi położonej przy folwarku Szumowo w ekonomji Kuków Powiecie Augustowskim, mającej osad wiejskich 11 i osad karczemną od sumy rs. 17 k. 51 1/2.

4. We wsiach i oddzielnych kolonjach 94, które mają razem wiejskich 1235 i osad karczemnych 39 w ekonomji Sejwy, Powiecie Sejneńskim położonych, od sumy rs. 2,540 kop. 35.

5. We wsi Udryn i Szumowo przy dobrach Sosnowy grąd w Powiecie Augustowskim położonych, mających osad rolnych 29 i osad karczemną, od sumy rs. 44 k. 22.

W biurze Naczelnika Powiatu Łomżyńskiego.

6. We wsiach przy dobrach Łyżniki i No

wśród w Powiecie Łomżyńskim położonych, jako to: Boba, Baliki, Binduski, Brzozowe, Gzernia, Dawia, Dębik, Dobrylas, Gawrychy, Caski, Gietkie, Jurki, Kureki, Krasny-barek, Kucze, Lipniki, Morgowiaki, Nilowizna, Piasutno, Plewki, Popiolki, Porędy, Ptaki, Serwatki, Siniki, Szafranki, Tartaki, Zarębisko, Złotogóra, zawierające osad wiejskich 714, od sumy rs. 1,093 kop. 50.

Przytem objaśnia się:

Ze każdy mający zamiar ubiegać się o którąkolwiek z powyżej wykazanych nieruchomości, znajdując się winien w terminie i miejscu wyżej wskazanym zaopatrzyć:

a) W świadectwo kwalifikacyjne, postanowieniem Księcia Namiestnika Królestwa z d. 24 Stycznia 1818 r. przepisane a wydać się winne przez właściwego Naczelnika Powiatu według wzoru przez Komisję Rządową Skarbu reskryptem z d. 4 (16) Września 1857 r. Nr. 32178/15446 wskazanego, które usprawiedliwić powinno zamożność konkurenta najmniejszej dwuletniej dzierżawy, wyrównującą, a które żeby wcześniej mogło być rozpoznane, ubiegający się o dzierżawę, obowiązani są przed licytacją wcześniej złożyć Rządowi Gubernalnemu.

b) W świadectwo Kasy skarbowej na złożone vadium, które wyrównywać powinno 1/4 części sumy do licytacji za praetium przyjętej, tudzież w gotowizną na uzupełnienie tegoż vadium w stosunku półrocznej postąpiejonej przez cenę dzierżawnej.

c) Żadne zastrzeżenia ze strony ubiegających się do dzierżawy przyjęte nie będą; deklaracje zatem ich winny być bezwarunkowe i każdy przystępujący do licytacji obowiązany przyjąć ogólne warunki dzierżawne, które przed licytacją odczytane będą, a utrzymujący się przy licytacji stanie się obowiązany względem Rządu od daty podpisania protokołu licytacyjnego, pod utratą złożonego vadium i rygorem ogłoszenia na jego risiko nowej licytacji przez władzę do tego upoważnioną, a chociażby zatwierdzenie tego protokołu lub nchylene go, nastąpiło później jak w miesiąc czasu po odbyty licytacji dzierżawca nie będzie mógł rościć żadnej ztąd pretensji.

d) Za późno po dniu 3 (15) Września r. b. wprowadzenie w posesję, dzierżawca pretensji do Skarbu rościć nie może, poprzestanie na dochodzie, jaki do licytacji osiągnięty będzie.

e) Ponieważ nowa ustawa o akcyzie od trunków pod d. 7 (19) Czerwca r. b. Najwyżej potwie dzona, weszła już w wykonanie; zatem dzierżawca dochodu propinacejnego pod każdą względem stosować się do takowej będzie obowiązany.

Na ostatek uprzedza się licytantów, ażeby między sobą niedopuszczali się zmowy i udzielenia odstępnego dla zmniejszenia korzyści, jakie Skarb Królestwa zamierzył przez licytację osiągnąć, w razie bowiem dostrzeżenia tegoż winni do odpowiedzialności Sądowo-karnej pociągnięci będą.

Suwalki, d. 17 (29) Grudnia 1866 roku.
p. o. Gubernatora,
Vice-Gubernator, Ceretilew.
za Naczelnika Kancelarii, Osipowicz.

(N. D. 139). Magistrat Miasta
Warszawy

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 16 (28) Stycznia 1867 r. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje na dostawę około 600 sażeń kubicznych piasku wiślanego do robót brukarskich w ciągu r. 1867 w mieście Warszawie dopełnić się mających, od ceny po rsr. 6 kop. 97 wyraźnie po rubli srebrem sześć kopiejek dziewięćdziesiąt siedem za sażeń kubiczny w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczetowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobactwa po prawek i przekreśleń. wypiszą jaki odstępną procent od ceny w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejsze vadium w ilości rsr. 400 i na koszt ogłoszenia rsr. 10 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

p. o. Prezydenta
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major
Witkowski.
Naczelnik Kancelarii, Luczeński
Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia z dnia podaje niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawę piasku wiślanego około 600 sażeń kubicznych, do robót brukarskich w ciągu roku 1867 w mieście Warszawie dopełnić się mających. Po rsr. 6 kop. 97 wyraźnie rubli srebrem sześć kopiejek dziewięćdziesiąt siedem za sażeń, odstępuje od takowej procentów NN. (wypisać literami), poddając się wszel-

kim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 400 i na koszt ogłoszenia rsr. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia miesiąca roku
(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

(N. D. 177). Administracja Rządowa
Dochodu Tabacznego w Królestwie Polskiem.

Zawadamia, że w dniu 29 Grudnia (10 Stycznia) 1866/7 r., odbywać się będzie w jej biurze o godzinie 11 rano, sprzedaż przez publiczną licytację, konfiskowanych wyrobów tabaczknych.

Warszawa d. 21 Grud. (2 Stycz.) 1866/7 r.
Naczelnik Administracji, Nowakowski.
Kierujący Oddziałem Fiskalnym,
Miłoszewski.

(N. D. 138) Rada Szczęgółowa Opiekunów
Szpitala Dzieciątka Jezus.

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 2 (14) Stycznia 1867 roku o godzinie 11 rano w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie, odbędzie się powtórna licytacja in minus od cen na precium ustanowionych przez deklaracje opieczetowane na dostawę dla tegoż Szpitala przez rok 1867 czyli od dnia 1 (13) Stycznia 1867 do dnia 1 (13) Stycznia 1868 r. następujących materiałów ubiorowych.

Drelizku szerokiego różowego, flaneli, muslinu, merynosu, płótna białego średniego, grubszego i deseniowego, perkalu kolorowego.

Ilość powyższych dostaw, tudzież ceny od których licytacja ma się rozpocząć, niemniej wysokość vadium do każdej dostawy szczegółowo oznaczona, zamieszczone są w warunkach licytacyjnych, które codziennie w godzinach biurowych z wyjątkiem świąt w Kancelarii Szpitala przejrane być mogą.

Deklaracje podpisem imienia i nazwiska konkurenta oraz wymienieniem miejsca jego zamieszkania opatrzone a które obejmować winny gatunki polejmowanej dostawy z wyłączeniem ceny za łokieć literami wraz z dowodami na wniesione vadium do kasy Szpitalnej najpóźniej do godziny 11 z rano w dniu do licytacji oznaczonym, składane być winny na ręce Członka Rady zawiadującego częścią nadzorczą lub j-go pomocnika.

Przytem zastrzega się że deklaracje skrobane, przekreślane poprawiane, lub nie podpisane przyjętymi nie będą.

Warszawa d. 19 (31) Grudnia 1866 r.
za Opiekuna Prezydującego,
Członka Rady, Wilkoński.
Pomocnik Nadzorcy, Mucharski.

(N. D. 176) Rada Szczęgółowa Opiekunów
Szpitala Dzieciątka Jezus

Podaje do wiadomości, że w dniu 3 (15) Stycznia 1867 r. o godzinie 11 rano w kancelarii Szpitalnej odbędzie się licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje na czyszczenie kloak w zabudowaniach Szpitala Dzieciątka Jezus w ciągu czasu od dnia 20 Stycznia (1 Lutego) 1867 r. do dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1867/8 r.

O warunkach tej entrepryzy, jak również i o wysokości wynagrodzenia dowiedzieć się można w kancelarii Szpitalnej codziennie w godzinach biurowych z wyjątkiem świąt.

Wzór do deklaracji.
Niżej podpisany NN. w Warszawie pod N. zamieszkający deklaruje niniejszym wywozić nieczystości z kloak w zabudowaniach Szpitala Dzieciątka Jezus w czasie od dnia 20 Stycznia (1 Lutego) 1867 r. do dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1867/8 r. za sumę ryczałtową rs. (wypisać literami) wszystkim z obowiązaniem z warunków licytacyjnych wywołującym poddaje się.

Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1867 r.

Warszawa d. 19 (31) Grudnia 1866 r.
Opiekun Prezydujący,
w. z. Członek Rady
Radca Dworu Głębocki.
(1) Pomocnik Nadzorcy, Mucharski.

(N. D. 108). Magistrat Miasta Józefowa
nad Wisłą.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 2 (14) Lutego 1867 r. w Magistracie Miasta Józefowa nad Wisłą o godzinie 9 rano do 12 w południe odbywać się będzie in minus przez składanie opieczetowanych deklaracji, licytacja na budowę studni w mieście Józefowie nad Wisłą od sumy anslagowej rs. 863 kop. 44, przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć kwit kasy skarbowej na złożone vadium w sumie rs. 86 kop. 94 lub takowe w gotowiznie, które utrzymujący się przy licytacji dokompletować winien do wysokości 1/3 części sumy anslagowej rs. 173 kop. 88, jako kaucję na pewność wykonania robót. Warunki i anslagi do przejrzenia znajdują się w Magistracie Miasta Józefowa nad Wisłą. Deklaracje mają być podawane podług niżej zamieszczonego wzoru, gdyż inne i bez złożonego kwitu lub vadium przyjętymi nie będą.

Wzór do deklaracji

Niżej podpisany NN. zamieszkały w NN. w Powiecie NN., obowiązuję się podjąć budowę studni kolowej kubelkowej w mieście Józefo-

wie nad Wisłą za sumą rs. NN., poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętych. Zaświadczenie kasy NN. na złożone vadium w kwocie rs. 86 kop. 94 lub gotowizną rs. 86 k 94, wyraźnie rubli srebrnych dołączam.

Józefów, dnia 3 (15) Grudnia 1866 roku.
Sądecki, Burmistrz.

(N. D. 146). Urząd Leśny Łagów.

Podaje do powszechnej wiadomości, że z mocy reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 12 (24) Listopada r. b. Nr. 62052, 22312 w biurze Urzędu Leśnego Łagów we wsi Wola Łagowska (w powiecie Opatowskim) w dniu 2 (14) Stycznia 1867 roku o godzinie 10 z rana odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa w cięciach Leśnictwa Łagów na lata 1866 i 1867 poczynając od sumy tymże reskryptem ustanowionej, mianowicie:

W obrębie Porąbka od sumy rub. sreb. 495 kop. 43.

W obrębie Łukawa od sumy rub. sreb. 614 kop. 61.

W obrębie Wymysłów od sumy rub. sreb. 1607 kop. 23.

W obrębie Włochy od sumy rub. sreb. 3387 kop. 66.

W obrębie Makoszyn od sumy rub. sr. 173 kop. 95.

W obrębie Czyżów od sumy rub. sreb. 9.

W obrębie Łazy od sumy rub. sreb. 95 k. 86.

W obrębie Dębiny od sumy rub. sr. 76 kop. 92.

W obrębie Łysa Góra od sumy rub. sreb. 236 kop. 41.

W obrębie Łapiguz od sumy rub. sreb. 262 kop. 18.

W obrębie Czajków od sumy rub. sreb. 367 kop. 33.

W obrębie Strzegów od sumy rub. sreb. 348 kop. 44.

W obrębie Kępa Krzcińska od sumy rub. sr. 76 kop. 56.

W obrębie Zdanów od sumy rub. sreb. 66 kop. 23.

W obrębie Pilaszów od sumy rub. sr. 43 kop. 93.

W obrębie Lisów od sumy rub. sreb. 64 kop. 80.

Licytacja odbędzie się pojedynczemi obrębami.

Każdy mający zamiar przystąpienia do takiej winien złożyć vadium wyrównującą jedną dziesiątą części wartości drzewa, po szczególe co do każdego obrębu powyżej wymienionej, które nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwróconem będzie. Utrzymujący się przy licytacji obowiązany będzie wnieść do kasy Urzędu Leśnego zaraz przy podpisaniu protokołu licytacyjnego połowę zadeklarowanej na licytacji kwoty a vadium depompletować do wysokości jednej dziesiątej postąpiejonej oferty.

Służba Leśna miejscowa obowiązana jest okazać za zgłoszeniem się interesantów drzewo na gruncie, warunki zaś do licytacji złożone i nabywców obowiązując mające, każdodziennie oprócz świąt w Kancelarii Urzędu Leśnego Łagów przejrane być mogą.

Wola Łagowska d. 7 (19) Grudnia 1866 r.
Nadleszczny Starszy,
Radca Honorowy, Zwierkowski.

(N. D. 180). Naczelnik Zakładów Górniczych
Okręgu Wschodniego.

Dnia 5 (17) Stycznia 1867 r. o godzinie 3 po południu w biurze Zarządu Górniczego Okręgu Wschodniego w Suchedniowie odbywać się będą w ponownym terminie od cen podwyższonych, licytacje in minus przez deklaracje opieczetowane na papierze stemplowym ceny kop. 30, do terminu licytacji przyjmować się mające, podług wzoru niżej zamieszczonego na przewóz wyrobów do Warszawy w ciągu r. 1867 z Magazynów i Zakładów Rządowych Górniczych Okręgu Wschodniego położonych.

1. Przy trakcie Warszawsko-Krakowskiem w wartości rs. 3,585 kop. 20.

2. Przy trakcie Białsko-Zawibhobskim w wartości rs. 3,267 k. 44.

3. Przy drogach wodnych ku Końskiem w wartości rs. 3,733 k. 16.

Składający deklaracje obowiązani do tychże dołączyć kwity kasy Rządowej na złożone vadium i koszt ogłoszeń.

Do licytacji od 1 vadium rs. 359 koszt ogłoszeń rs. 32.

Do licytacji 2 vadium rs. 322, koszt ogłoszeń rs. 24.

Do licytacji od 3 vadium rs. 374, koszt ogłoszeń rs. 36.

Włóscianie gromadnie o powyższe przewozy ubiegając się chcący w miejsce vadium w pieczędach, składać mogą świadectwa przyjęcia solidarnej odpowiedzialności.

Warunki licytacyjne i ceny na praetium ustanowione przeglądane być mogą w godzinach biurowych w Wydziale Górniczym w Warszawie i w biurze Okręgu w Suchedniowie.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego z d. 19 (31) Grudnia 1866 r. Nro. 8818, podaje niniejszą deklarację, że podejmuję się przewozów wy-

robów z Magazynów i Zakładów Górniczych N. do Warszawy w ciągu r. 1867 z odstąpieniem od cen podanych na praetium do licytacji procentu (wpisać procent liczbą i literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, przezemnie odczytanym i zrozumianym.

Kwity kasowe na złożone vadium (a włóscianie świadectwa przyjęcia solidarnej odpowiedzialności) i koszt ogłoszeń dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. najbliższej stacji pocztowej N.

Pisałem w N. dnia N. Mca N. roku.

(Podpisać imię i nazwisko).

Suchedniów, dnia 19 (31) Grudnia 1866 r.
Hube.

(N. D. 72). Naczelnik Zakładów Górniczych
Okręgu Zachodniego.

Podaje do wiadomości publicznej, iż w d. 3 (15) Stycznia r. b. o godzinie 11-ej rano odbędzie się będzie w Dąbrowie w biurze Górniczym po raz drugi licytacja in minus przez otworzenie opieczetowanych deklaracji na wypuszczenie w entrepryzę robót odrywkowych na pekladzie węgla kamiennego Cieszkowskiego około sażeń sześciennych 4,256 od ceny rs. trzy, tej samej jaka do pierwszej licytacji na praetium była oznaczoną od sażenia sześciennego, nadmienając że wszystkie warunki inne, oraz wzór do deklaracji do wzmiarkowanej licytacji służące, są też same jakie zostały zamieszczone w Dzienniku Warszawskim w Numerach 261, 266 i 270, oraz że warunki pod jakimi entrepryza robót odrywkowych wypuszcza się, mogą być przejrane w biurach Wydziału Górniczego w Warszawie i Okręgowym w Dąbrowie codziennie w godzinach służbowych wyjąwszy świąt uroczystych.

w Dąbrowie, dnia 5 (17) Grudnia 1866 r.
Hempel.

(N. D. 154) Pisarz Trybunału Cywilnego
Guberni Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Juliana Loewenglücki Doktora Medycyny i Chirurgii w Warszawie pod Nr. 1778a zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwand Patrona przy Trybunale Cywilnym Guberni Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, sobie obierającego, w poszukiwaniu sum rub. sr. 2,025 z procentem od dnia 16 (28) Maja 1866 roku i rs. 675 z procentem od dnia 22 Maja (3 Czerwca) 1866 r. i kosztów od Szlasy Fajertag w Warszawie pod Nr. 1864 zamieszkałego, tudzież Marjanny z Jankowskich Młodzianowskiej, Fortunata Młodzianowskiego obywatela małżonki, wszystkich współwłaścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1864 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 803 zamieszkałej, protokołem Antoniego Tyneckiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 15 (27) Sierpnia 1866 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszona wywłaszczenia zajęta i zaarrestowana została:

NIERUCHOMOŚĆ.

W Warszawie narożnie przy ulicy Przyrynek i Wójtowskiej pod Nr. 1864 pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I. na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rs. 4 k. 18 rocznie, w gminie Magistratu miasta Warszawy w Cykule Policijnym i Administracyjnym II-m położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Szlasy Fajertak, tudzież Marjanny Magdaleny z Jankowskich Fortunata Młodzianowskiego małżonki należąca i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaniami wierzytelnościami hipotecznymi obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadratowych 3,640 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o parterze pierwszym piętrze, pod którą są piwnice dachówka kryta, cztery kominy murowane mająca.

2. Oficyna parterowa murowana dachówką kryta, o trzech kominach murowanych.

3. Oficyna murowana o parterze i pierwszym piętrze, dachówką kryta, trzy kominy murowane mająca.

4. Zabudowanie z drzewa o parterze i pierwszym piętrze, dachówką kryte.

5. Kloaka z drzewa deskami kryta, do której przystawiona jest komórka deskami kryta.

6. Przystawka z desek dachówką kryta, mieszcząca w sobie komórkę.

7. Studnia balami cembrowana z pompą drewnianą i korbą żelazną.

8. Dół wapienny w ziemi deskami wykładany.

9. Podwórko w większej części kamieniem polnym zabrukowane.

W nieruchomości jest 18-stu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych:

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaarrestowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyktującego Stanisława Rotwand Patrona przy Trybunale Cywilnym Guberni Warszawskiej w Wara-

